

Nr 172.

Av herr **Norling m. fl.**, angående avlöningen för laboratorerna vid farmaceutiska institutet.

I årets statsverksproposition, åttonde huvudtiteln D 53 (p. 89), är laborator vid farmaceutiska institutet placerad i lönegrad B 21 och professor därstädes i lönegrad B 28. Enligt denna placering blir det ej mindre än sju lönegraders skillnad mellan tjänsterna i fråga, motsvarande ungefär 49 procent högre lön för professor än för laborator.

I samma statsverksproposition, nionde huvudtiteln C 5 (p. 7), är laborator vid centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet placerad i lönegrad B 26 och avdelningsföreståndare (professor) därstädes i lönegrad B 30, d. v. s. mellan dessa tjänster förefinnes endast fyra lönegraders skillnad, motsvarande ungefär 22 procent högre lön för professor än för laborator. I detta samband förtjänar framhållas, att de laborators- och professorslöner, som genom beslut av 1925 års riksdag fastställdes för universiteten och karolinska mediko-kirurgiska institutet, innebära ungefär 33 procent högre lön för professor än för laborator.

Av nämnda differenser i lönehänseende skulle man kunna draga den slutsatsen, att laboratorstjänst vid farmaceutiska institutet i förhållande till professorstjänst därstädes ej vore lika krävande och ej fordrade samma kvalifikationer av sin innehavare som laboratorstjänst i förhållande till professorstjänst vid andra här nämnda institutioner. Så torde dock ingalunda vara fallet, utan nämnda tjänster vid farmaceutiska institutet få anses stå i samma förhållande till varandra som motsvarande tjänster vid t. ex. universiteten. Det må härvid framhållas, att riksdagen så sent som år 1920 på grund av förebragt utredning jämställde laboratorstjänst vid farmaceutiska institutet med sådan vid universiteten.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte vid fastställande av stat för farmaceutiska institutet hänföra laboratorerna vid institutet till sådan lönegrad, att laboratorslönen och professorslönen därstädes komma att stå i samma förhållande till varandra som motsvarande löner vid annaninstitution, där sådana tjänster äro ordinarie.

Stockholm den 22 januari 1926.

N. S. Norling.

Karl Sandegård.

Ivar Österström,

